

- משרד
- בית הוראה
- ארגון בני ישיבות
- הודעות כלליות
- האזנה לשיעורים
- שידור חי
- מחיר שיחה רגילה

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת
שושנה בת אהרון ע"ה

חדש על המדף!

שו"ת ויען יצחק ח"א

בשורה משמחת לשוחרי ההלכה, בס"ד יצא לאור הספר שו"ת "ויען יצחק" חלק א', המכיל 440 שאלות ותשובות מארבעת חלקי הש"ע, מאת מרן הגאון הגדול הרב יצחק רצאבי שליט"א. התשובות מובאות בצורה קצרה ללא שקלא וטריא. ספר זה הינו ראשון בסדרה ובעזה"י יצאו ספרים נוספים בהמשך.

בנין משה ח"ד

ספר נוסף שיראה אור בקרוב הינו הספר החשוב בנין משה חלק רביעי על הלכות שבת פרי עמלו של הרה"ג משה רצאבי שליט"א, בנו של מרן שליט"א, מרבני בית ההוראה ורב ק"ק "פעולת צדיק" - אלעד. ספר זה מצטרף לשני הספרים הקודמים שיצאו לפניו ומכיל בתוכו את הלכות 22 אבות מלאכה נוספים והמסתעף מהם.

האמת והשלום אהבו

אומר רבינו עובדיה מברטנורה במסכת אבות על המשנה הלל אומר הוי כתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום וכו', פירשו באבות דרבי נתן, כיצד היה אהרן אוהב שלום? כשהיה רואה שני בני אדם מתקוטטים, היה הולך לכל אחד מהם שלא מדעת חבירו, ואומר לו, ראה חברך איך הוא מתחרט, ומכה את עצמו על שחטא לך, והוא אומר לי שאבא אליך שתמהול לו. ראיתי את חברך, שהוא בצער גדול, מכה את עצמו, סופק כף על ירך, ומבקש שתסלח לו. נו, וכי זאת האמת? ולאחר מכן, אהרן היה הולך לאדם השני, ואומר לו אותו הדבר. ומתוך כך, כשהיו פוגעים זה בזה, היו מנשקים זה את זה. וכתוב כי באותה הדרך, הוא היה עושה שלום בין איש לאשתו:

היעב"ץ שואל שהרי זהו שקר? והוא עונה, כי השלום חשוב יותר מן האמת. כפי שנאמר, והאמת והשלום אהבו. כמובן, שאם אי אפשר לעשות שלום, ע"י אמירת אמת, הדבר עדיף. לכן, מי שאומר זאת במשנה, זהו הלל, ולא שמאי. כי אצל שמאי, יקוב הדין את ההר, משא"כ אצל הלל. וההלכה כבית הלל:

בספר שמן ראש כתוב כך, איתא בגמרא ערכין, א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן, על שבעה דברים נגעים באים. על לשון הרע וכו'. והובא גם ברש"י, ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות, לפי שהנגעים באים על לשון הרע, שהוא מעשה פטופטי דברים וכו'. ובה רבים טועים, שהיצר מסמא עיניהם, שאנשי אמת המה, ומדברים בגנות אחרים במה שהמה ראו בעיניהם, אבל באמת זהו לשון הרע, וזה אסרה התורה לומר האמת:

בודאי שיש אופנים שצריכים לומר, ומותר לומר. מ"מ לזה צריכים מתחילה ללמוד הלכותיה הדק היטב, ואח"כ יוכל לפתח פיו ולדבר. על אהרן הכהן נאמר תורת אמת היתה בפיהו, ועולה לא נמצא בשפתיו, בשלום ובמישור הלך אתי, ורבים השיב מעון. דהיינו, תורתו של אהרן הכהן, היתה אמת לאמיתה. כאשר הוא היה צריך לומר דבר שקר, זה לא בגלל שכך הוא טבעו, או המדה שלו, אלא שכך הוא הבין על פי התורה, שלפעמים ישנו צורך לשנות מפני השלום. אבל אהרן הכהן היה כולו אמת. הנביא מעיד עליו, תורת אמת היתה בפהו, ועולה לא נמצא בשפתיו, אל תחשוב כי ע"י מה שהוא דיבר, זה עשה עול. והסיבה היא, כי בשלום ובמישור הלך אתי. דהיינו, הוא עשה זאת, בשביל השלום. ורבים השיב מעון:

ומוסיף שמן ראש ואומר, ואהרן הכהן, אשר תורת אמת היתה בפהו, לפעמים אמר גם שקר. וכמו דאיתא באבות דרבי נתן, שני בני אדם, שעשו מריבה זה עם זה. הלך אהרן, וישב אצל אחד מהם. אמר לו, בני, ראה חברך מהו אומר? מטרף את לבו, וקורע את בגדיו, ואומר, אוי לי, היאך אשא את עיני ואראה את חברי. בושתי הימנו, שאני הוא שסרחתי עלי:

ולכן, כאשר אהרן הכהן היה אומר לאותו אדם, כי חבירו חושב שהוא האשם, הוא משתכנע. כי האדם, אינו רואה חובה לעצמו. לכן הוא חושב, אם החבר שלי מודה שהוא האשם, ושהטעות היתה אצלו, א"כ יש על מה לדבר. ובהמשך דבריו כותב הוא כך, הרי, כי לטובתן של ישראל, לעשות שלום בין אדם לחבירו, היה אומר שקר. אבל לעשות עולה לחבירו, גם דיבורי אמת היה מונע עצמו. ואם כי תורת אמת היתה בפהו, מ"מ בשלום ובמישור הלך אתי. שגם לומר שקר, לצורך טובתו של חבירו, אין זה יוצא ממדת האמת, שהיתה נר לרגלו, ע"כ:

היוצא מן האמור לעיל, כי לפעמים, בלי השקפת התורה, בלי ידיעת התורה, ישנם אנשים אשר שמים את החושך לאור ואת האור לחושך. שמים מר למתוק, ומתוק למר. הם מבינים, בדיוק ההיפך. אבל דעת תורה, היא הפוכה מדעת בעלי בתים. רק כאשר לומדים תורה, מבינים את הדברים בצורה הנכונה. אבל מחוסר ידיעה והבנה, מגיעים למסקנות בדיוק הפוכות. על האסור אומרים מותר, ועל המותר אומרים אסור:

מעובד משערי יצחק השיעור השבועי פרשת תצוה התשע"ו

איחור תשלום נדרי בית הכנסת

אודות שאלתכם בעניין מתפללים בבית הכנסת שקנו מברכים בספר תורה או תפילות, או שהתנדבו למי שברך והשכבה וכיוצא בזה:

הדבר פשוט שצריכים לשלם את חובם לבית הכנסת בהקדם האפשרי, ולדעת הרמב"ם אם עברו שלושה רגלים עוברים על לאו של לא תאחר לשלמו כדין הקדש לקרבנות בבית המקדש, ומנהיגו על כל פנים שלא יעבור יום הכיפורים. ואין זה מקח וממכר שבשוק, כיון שזה עניין מצוה, שאם לא כן היה אסור לסחור בזה בשבת ויום טוב. מקורות תמצאו בשלחן ערוך המקוצר כרך חמישי הלכות צדקה דף רע"א הערה צ"א, ודף ער"ב סעיף כ"ג:

טיפול שיניים לאנשים ונשים על ידי רופאים ורופאות

שאלה: עומדים אנו לפתוח מרפאת שיניים שתופעל ע"י ארגון.. ותעניק רפואת שיניים חינם למשפחות נזקקות ולאברכים. ד"ר וכו' הינו יהודי ירא שמים ורופא אחראי על המרפאה, אשר בהסכם בינינו לוקח אחריות על כל העניין הרפואי מול משרד הבריאות, מקצועיות הרופאים, איכות הטיפולים ועוד. הוא מעסיק כבר שנים את רופאיו, וכעת מעוניין להעבירם אליו. מדובר בשני רופאים גברים, ורופאה אחת. היות והרופאה אינה מומחית בכל הטיפולים למיניהם, יתכן ותצטרך נשים להיות מטופלות על ידי רופא גבר:

שאלותינו. א'. האם נשים תוכלנה לקבל טיפול על ידי רופא, ויש לקחת בחשבון כי אין במרפאתנו רופאה שתוכל להעניק את אותו טיפול. הרופא חובש כפפות על ידיו, נוכחת אסיסטנטית (עוזרת לרופא) בחדר, הרופאים וכן הפצינטיים הינם שומרי תורה ומצוות, ולא סביר שתתפתח שיחה או קשר כל שהוא ביניהם. ובתוך כך שאלה נוספת, כי יתכן ובמקרים בודדים כן תוכל הרופאה לטפל בנשים, אך קשה מאד לתמרון כך בחלק מהטיפולים הנצרכים:

ב'. האם יוכלו גברים במקרי חירום בלבד, כאשר הם סובלים מכאבים ובמרפאה יש רק רופאה, לקבל טיפול על ידי אשה [יש לציין כי יתכן ובתשלום מלא יוכלו לקבל עזרה ראשונה במרפאות אחרות, אם כי לא תמיד ודאי שיוכלו]:

שוב אדגיש כי האחריות על הרופאים הינה על ד"ר וכו', ואם לא יותר לנשים לקבל טיפול על ידי גבר, יתכן ולא נוכל להקים כלל את המרפאה ויהא בכך הפסד לכולם:

תשובה: מותר שאשה תקבל טיפולי שיניים נחוצים על ידי רופא, באופנים שהזכרתם בשאלתכם, וכן איש על ידי רופאה. אך להקפיד מאד על גדרי הצניעות, ולפקוח עין כפעם בפעם. לדוגמא, במו אזני שמעתי איך אסיסטנטית חרדית משוחחת בלי שום הגבלה עם הרופא החילוני, וצוחקת עמו בקלות ראש, ועוד יותר גרוע מכך, וזאת באיזור חרדי ביותר. שומו שמים:

איש שירצה טיפול דוקא ע"י רופא, או אשה שתרצה דוקא רופאה, כל שהדבר אפשרי אפילו במאמץ, יכבדו את רצונם ויבואו לקראתם, והיה מחניך קדוש. וכבר כתבתי בעיני יצחק על ש"ע המקוצר סימן ר"ב אות מ"ח כי ברור שאפילו בטיפולי שיניים ובדיקות דם, ראוי לכתחילה שתטפל רופאה דוקא באשה יעו"ש. ועכשיו ראיתי כך בשם החזון איש, וגם בשו"ת שבט הלוי ח"ב יור"ד סימן קמ"ג לגבי בדיקות דם, שלכתחילה יעשה אח בדיקות דם לאיש ולא אחות, הגם שאין נגיעה של ממש. והעוזרת לרופא שבדרך כלל מסייעת באחיזת שואב הנוזלים וכיוצ"ב, אם לפרקים מגיע לידי נגיעה או שנזקק להסתכל בה, ראוי לא להשתמש בה, כמובא בציון המצויינת אות רט"ו:

תשובות מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת ויען יצחק ח"א

ברכה בידיים מלוכלכות

שאלה: אדם שבתוך סעודתו רוצה לברך על דבר מאכל כל שהוא וידיו מלוכלכות, האם צריך לרחוץ ידיו, או שיכול לברך בעוד שידיו מלוכלכות:

תשובה: אין צריך לרחוץ במים, די לקנח, כמתבאר ממגן אברהם סימן קפ"א סק"ט, ושתילי זיתים שם ס"ק כ"ג. וכמדומה שמנהג העולם להקל אפילו בלא קינוח. ואולי סבירא להו שאין זה מדינא, כי המקור אינו אלא מספר חסידים. ועיין עוד מחצית השקל שם שהעיר מדברי הרמ"א בסימן קנ"ח סעיף ה', ויש לפלפל בזה. ועל כל פנים מהמשנה ברורה סימן קפ"א ס"ק כ"ג מתבאר כי מי שאינו אסטניס, אינו צריך לקנח. ועיין פסקי תשובות דף תקס"ו שכתב דחייב לרחוץ וכו', ונראה שהחמיר מדאי:

האם מעדן נפטר בברכת המוציא

שאלה: מעדן חלב וכדו' הנמצא על השלחן כבר קודם הסעודה, האם נפטר בברכת הפת או לא, כי יש שמלפתים בו הפת:

תשובה: נפטרים:

נפילת פנים במנחה

שאלה: ברצוני לשאול על דבר מה שנוהגים אצלינו בבית הכנסת, שלא לומר תחנון בתפילת מנחה, האם ראוי לשנות זאת:

תשובה: אם עדיין לא שקעה חמה, נכון לומר תחנון, דהיינו נפילת פנים, במנחה כמו בשחרית. לכן עדיף להקדים את זמן התחלת התפילה, כדי שייסיפיקו גם נפילת פנים, ותהיה תפילתם מושלמת:

פתיחת פקקי בקבוקים ממתכת ופלסטיק בשבת

שאלה: שמעתי את הרב בהקלטה (קלטת ויאמר יצחק מספר ל"ב) שמשיב על שאלה של פתיחת בקבוקים בשבת מטעם איסור תיקון כלי, שאיסור זה שייך דוקא בפקקי מתכת, אבל בפקקי פלסטיק אינו מן העניין. מהו טעם החילוק ביניהם:

תשובה: במתכת הפקק נעשה כלי רק בחיבורו לבקבוק, ולכן בפירוקו יש משום תיקון כלי. אבל בפלסטיק, הוא עשוי כך מעיקרא:

טחינת עגבניה בפומפיה ביום טוב

שאלה: לעניין טוחן ביום טוב, שבשלחן ערוך מפורש לאיסור, האם מותר לרסק עגבניות בפומפיה, שהרי טעמן לא נשמר אם יכינו אותן מאתמול:

תשובה: מותר. וחכם אחד טען לי הרי בקירור זה נשמר היטב. ואמנם לפי מה שביררתי גם קירור לא יועיל לכך, אלא בהקפאה. ומכל מקום אם נדון לפי מצב זמנינו שמצויים מקפיאים ומקררים חשמליים וכו', הרי ישתנו כל דיני בישול ביום טוב, וגם יהא אסור לשחוט ביום טוב מעיקר הדין:

מדיני מלאכת שוחט - מתוך הספר בנין משה חלק ד'

כנים, פשפשים

ו. הכנים שהויתן מן הזיעה, מותר להרגם בשבת. וכן פשפשים שהויתן מן הזיעה ועיפוש האויר, מותר להרגם בשבת: **הא** למדת שיש שלש מדות בהריגת רמשים קטנים אלו. א) פרים ורבים מזכר ונקבה, וכן נהוים מן העפר אף בלא זכר ונקבה, אסור להרגם מן התורה. ב) תולעים הנהוים בפירות שהבאישו וכדומה, אסור להרגם מדרבנן. ג) וכנים ופשפשים שנהוים מן הזיעה ועיפוש האויר, מותר להרגם לכתחילה:

יתוש או נמלה וכדומה שעוקצים אותם

ז. אסור להרוג בשבת יתוש או פרעוש או נמלה וכל כיוצא בהם, גם אם הם עומדים על בשרו ועוקצים אותו. אבל מותר אז ליטלו ולהשליכו מעליו. ואסור להשליכו למים: **וכשנוטלו** להשליכו מעליו, לא ימלנו בין אצבעותיו להתיש כחו כדי שלא יחזור אליו, שמא יהרגנו, וזה אסור (אלא א"כ הוא ממני הרמשים המזיקים בנשיכתם):

לרסס על יתושים וכדומה

ח. אסור להתיז "ספריי" שיש בו נוזל חריף, על זבובים או יתושים או "מקקים" וכיוצא בהם ממני הרמשים, כיון שהורגם בכך. ואפילו אם הם רק מתעלפים ונופלים לארץ אסור: **ולצורך** חולה שאין בו סכנה או תינוק שמצטער מהיתושים, יש מקילים להתיז שלא כנגדם כדי להבריחם בלבד, ויהיה החלון או הדלת פתוח באופן שיכולים הם להימלט מהבית ואינו פסיק רישיה שימותו. אבל שלא לצורך חולה או תינוק יש לזהר ולימנע מלהתיז בכל אופן:

השוחט, הנוטל נשמה

א. השוחט בשבת, חייב חטאת. ולא שוחט בלבד, אלא כל הנוטל נשמה לאחד מכל מיני חיה ובהמה ועוף ודג ושרץ, בין בשחיטה, בין בנחירה, בין בהכאה בכל אופן שיהיה, הרי זה משום שוחט:

חונק, מוציא דג מהמים

ב. החונק את החי עד שימות, הרי זה תולדת שוחט וחייב. לפיכך אסור להוציא דג מן המים בשבת (גם באופן שאין אסור צידה, כגון שהיה הדג בתוך ספל או כוס של מים שהוא ניצוד ועומד שם). ואם הוציאו והניחו חוץ למים, או ששפך משם את כל המים, עד שהדג מת, חייב משום תולדת שוחט. ואפילו לא מת ממש, אלא כיון שיישב בו כסלע (כשתיים וחצי ס"מ) בין סנפיריו, אפילו הוא עדיין מפרכס, חייב, הואיל ואינו יכול לחיות עוד גם אם יחזירו למים: **ג. הזורק** בעל חיים לתוך המים כדי שימות, הרי זה כהורג בידים וחייב:

הריגת שקצים ורמשים

ד. רמשים שהם פרים ורבים מזכר ונקבה, אפילו הם קטנים מאוד, כגון יתושים נמלים והדומה להם, וכן רמשים הנהוים מן העפר כמו הפרעושים, ההורגם בשבת וחייב, כהורג בהמה וחיה:

תולעים מפירות שהבאישו וכדומה

ה. רמשים שאינם פרים ורבים מזכר ורבים מזכר ונקבה, וגם אינם נהוים מן העפר, אלא הוייתם מן הגללים ומן הפירות שהבאישו וכיוצא בהם, כגון תולעים של בשר ותולעים הנהוים בתוך הקטניות, ההורגן מן התורה. ומ"מ אסור להרגם מדברי סופרים:

מהר"י צעדי זצוק"ל ומהר"י צצוק"ל

כתוב פה? מהר"י צעדי היה "לבד", היה בעזרי התכאליל הקדמונים וסמך על הנוסחאות הישנות. זוהי שיטת מהר"י צצוק"ל וההולכים לפי נוסח בלדי:

ודע, דאחר שהספידו חי מהר"י צצוק"ל להרב הגדול, אז זכה שידעו חכמים בחכמתם, שנתעברה בו נשמת ה"ר יהודה אלצעדי נ"ע. החכמים ידעו בחכמתם, כלומר הבינו והשיגו ברוח הקודש, שאחרי שמהר"י צעדי נפטר, נשמתו נתעברה בנשמת מהר"י צצוק"ל. אלו שנכנסים בחכמת הקבלה יודעים כי ישנן דרגות שונות, "עיבור נשמות", "גילגולי נשמות. על משה רבינו נאמר ויתעבר ה' בי למענכם, ללמדנו שנשמת משה רבינו מתעברת בחכמים שבכל דור ודור. ונעזר, שבאותו היום כתב ההקדמה של עץ חיים. ואז כתב שני צנתרי דדהבא, של חול ושל יו"ט:

מתוך דרשת מרן שליט"א ביומא דהילולא ה-216 למהר"י צצוק"ל

ידוע שמוהר"ר יהודה צעדי היה גוברא רבה, ובנו מ"ו רבי יחיא צעדי, היה חבר בבית ד' של מהר"י צצוק"ל. הוא היה כנראה בן גילו:

לאחרונה נדפסה חוברת בשם "חמדה גנוזה" (חלק ה' ניסן התשפ"א), ושם הובא דבר מפליא בשם מה"ר שלמה גזפאן זצ"ל, הוא בנו של כמהר"ר יהודה גזפאן מחבר הספר מנחת יהודה, שהיה מחכמי צנעא שלאחר תקופתו של מהר"י צצוק"ל. הם היו דור שני ושלישי אחריו:

בסוף שם (בדף פ"ה אות ה') כתוב בשם מהר"ש גזפאן כך, כבוד חי ה"ר יהודה אלצעדי נ"ע. בשעה שנתבקש - לישיבה של מעלה - בא הרמב"ם ז"ל וחכמים גדולים ללוות את נשמתו. אלו גילויים שלא מעלמא הדין. והוא היה לבדו בעזרי התפילה דגרסת התכאליל הקדמונים. שמעתם מה

רוצים להיות שותפים ביזכוי הרבים, בהפצת תורה ומסורת, בהחזקת כולל אברכים ולומדי תורה, בהוצאת ספרי קודש לאור, בארגון בני הישיבות ועוד, הייגו לארגון "פעולת צדיק" 03-6780070. ניתן לתרום מכספי מעשר (אפשר לתרום גם בכרטיס אשראי/הוראת קבע - קוד מוסד להקמת הרשאה 08540/הפקדה לחשבון בבנק המזרחי סניף 669 מס' חשבון 187111)

יודו לה' הסדו

למערכת העלון הגיע המכתב הבא:

עברו עלינו שבועות מאד קשים ועם הרבה תפילות שהקב"ה ישלח לה רפואה שלימה:

ביום הניתוח היינו בהמתנה וכמובן בתפילות ועוד תפילות, והיינו תמהים מדוע לא קוראים לנו לחדר התאוששות, שכן לאלה שהגיעו מאוחר יותר כבר בקשו שיכנסו לקרוביהם:

לתדהמתנו הרבה יצאה אלינו הרופאה המנתחת ישירות מחדר הניתוחים. וסיפרה לנו שאמנם הם ראו בבירור בצילומים שיש לה את המתואר לעיל... אבל בניתוח ב"ה וב"ש לא מצאו דבר.. ואמרה "מה שראינו ב-CT לא ראינו בניתוח":

לאחר התייעצות רופאים נוספת בקשו מאימי שתבצע בדיקה נוספת ביופסיה תחת CT וב"ה גם שם לא מצאו דבר:

במכתב הסיכום הסופי לאחר כל הבדיקות נכתב "לאחר חוסר התאמה בין ממצאי ה-CT לממצאים מהניתוח.. הומלץ לשחררה ללא המשך טיפול. ב"ה גם הכאבים חלפו ללא כל טיפול בהודאה ושבת לבורא עולם!

וכמובן שהעברתי מיד בשמחה למוסדות "פעולת צדיק" את הצדקה שנדרתי. ברוך רופא חולים!

לכבוד מוסדות "פעולת צדיק". להלן מתואר מעשה הנס שאירע לאימי מ"מ (87), ממושב ב':

במשך כחצי שנה סבלה אימי שתחי' מכאבי בטן (ולעיתים קרובות מאד כאבים עזים) וחוסר תיאבון. פנינו למספר רופאים, והם הפנו אותה לבדיקות שונות ואולטרסאונד ולא מצאו את הסיבה למכאוב:

מחוסר ברירה פנינו שלוש פעמים ישירות לבית החולים (למרות שהייתה אז בעיית ה"קורונה" רח"ל), עקב כאבים בלתי נסבלים וללא תזונה נאותה, וגם הם לא מצאו את הסיבה:

בפעם הרביעית, פנינו למיון בבי"ח "מעייני הישועה", שם ביצעו CT ולצערנו הודיעו לנו שיש לה גידול. למחרת ביצעו CT ממוקד יותר ולאחר פיענוח של מספר רופאים, ראו כולם את אותה התוצאה. מאחר שאין מח' אורולוגיה בבי"ח מעייני הישועה", העברנו את אימי לבי"ח שיבא בתל-השומר. גם שם עברו מספר רופאים על כל הצילומים וכולם ראו בבירור את אותה התוצאה - "חשד לממצא ממאיר", "צילומים עברו רביזיה על ידינו ללא שינוי במסקנות" כלשונם):

נקבע תור לניתוח בהרדמה מלאה (תוך שבועיים) ליום י"ט טבת ה'תשפ"א. בשלב זה נדרתי צדקה למוסדות "פעולת צדיק" אם אימי תהיה בריאה מהאמור לעיל, אעביר את אשר נדרתי ל"פעולת צדיק":

הילולת מהרי"ץ זצוק"ל - 216 שנה לפטירתו

שליט"א - בנו של מרן שליט"א ומרבני בית ההוראה וכן רב ק"ק "פעולת צדיק" - אלעד, אודות גדולתו של מהרי"ץ בהלכה ובהנהגה כפי שניתן לראות זאת בספריו החשובים, וכן את החשיבות בהנחלת המסורת והמשכה כפי שמהרי"ץ עמד על כך בעז ובתוקף:

אחר הדברים נשא כל הקהל יחדיו קול עז ופצח באמירת הפיוט "יגדל", הנהוג לאמרו בליל שבת:

סיומו של ערב זה ננעל במשאו המיוחד של מרן שליט"א שהעלה על נס את פעליו הרוחניים של מהרי"ץ לק"ק תימן בפרט ולעולם התורה בכלל, וכן נשא ונתן בענייני הלכה הנלמדים ממשנתו של מהרי"ץ, ובענייני העיקרי של ימי ספירת העומר:

הילולת מהרי"ץ זצוק"ל ה-216 לפטירתו התקיימה ביום חמישי כ"ו ניסן התשפ"א, בבית המדרש "פעולת צדיק" בבני ברק. עקב זאת שתאריך ההילולא, כ"ח ניסן חל בשבת הוקדמה ההילולא ליום חמישי:

המעמד נפתח בתפילת מנחה, כשלאחריה הביא מרן שליט"א סיפור שהתגלה לאחרונה אודות הקשר הרוחני בין מהרי"ץ זצוק"ל לבין מהרי"ץ צעדי זצ"ל בכך שרוחו של מהרי"ץ צעדי התעברה בנפשו של מהרי"ץ (חוץ מהקשר התורני שהיה ביניהם, בכך שמהרי"ץ צעדי היה אחד מרבותיו של מהרי"ץ):

לאחר תפילת ערבית נשא דברי תורה הרה"ג משה רצאבי